

offentliggjøres i „Berlingske Tidende“. Stiftelsens første Aar udløb med Udgangen af 1874, og ved dette Aars Udgang er der altsaa blevet aflagt et Regnskab; men nu skrive vi Januat 1876, og endnu er der, saa vidt mig bekendt, ikke fremkommet noget offentligt Regnskab fra Bestyrelsen. Hvorledes det kan være i Overensstemmelse med Fundatsens Forordninger, forstaar jeg ikke. — Der vil jo have været rig Anledning for Justitsministeriet til at tage dette Forhold under Overveielse, og jeg har kun søgt yderligere at give en Anledning dertil ved at henlede den høitærede Justitsministers forsikrede Opmærksomhed derpaa. Jeg er overbevist om, at netop den nuværende, høitærede Justitsminister, som i en saa særdeles Grad har vist sin Omhu for Bevarelsen af overleverede Fundatser, vil være særlig kaldet til at varetage denne Stiftelses Lær. Naar imidlertid min Forespørgsel gaar ud paa, om Justitsministeren agter at lade foretage en Undersøgelse af Bestyrelsens Forhold, er der til Ordet „Undersøgelse“ føiet Udtrykket „sagkyndig“, idet denne Bestyrelses hele Virksomhed omfatter saa mange forskjelligartede Grene, at det er høist tvivlsomt, om den høitærede Justitsminister vil være i Stand til selv paa tilstrækkelig indgribende Maade at kunne sætte sig ind i samtlige derhen hørende Forhold. Quod den nuværende Revisor angaar, er jeg ikke i Stand til at udtale mig om, hvorvidt han er i Besiddelse af de Eener og den Dygtighed, der maatte være en nødvendig Forudsætning for en saa betydnings- og ansvarfuld Virksomhed som den, der er overdraget ham. At han er bleven ansat under Forudsætning af at have disse Eener og denne Dygtighed burde man dog gaa ud fra som givet, idet det selvsølgelig ikke kan være Fundatsens Mening, at Revisor kun skulde udføre en Talrevisions-Virksomhed, der naturligvis over for en saa omfattende Virksomhed som denne Stiftelses væsentlig vilde være betydningsløs, og for saa vidt heller ikke vilde stemme med Fundatsens forskjellige Bestemmelser. Jeg tillader mig derfor at rette den Forespørgsel til den høitærede Justitsminister, om han ikke agter at lade foretage en sagkyndig Undersøgelse angaaende Bestyrelsen af Frederik den Syvendes Stiftelse paa Søgerspris?

Justitsministeren (Kellermann): Jeg kan ganske underkrive de Bemærkninger, hvormed den høitærede Forespørgger begyndte sit Foredrag, nemlig om den særegne Interesse, denne Stiftelse af forskjellige Grunde maa vække, og om det Berettigede i at sige, at det er en i sit Slags temmelig usædvanlig, ja, man kan gjerne sige enestaaende Stiftelse, en Stiftelse, der stiller sig et Formaal, som ingen anden Stiftelse her i Landet i større Omfang har forsøgt sig med. Ligeledes kan jeg fuldkommen sympathisere med de andre Betragtninger, som den ærede Forespørgger

fremsatte som Grunde til, at det danske Folk i det Hele skulde sympathisere med Stiftelsen og have stor Interesse for den. Et var der imidlertid, som forundrede mig i den ærede Forespørggers Foredrag, nemlig det, at han, skøndt han saa ofte berørte Fundatsen og hvad den indeholder, ganske forbigik de Bestemmelser i den, som angive Bestyrelsens Stilling lige over for Justitsministeriet. Jeg skal nemlig gjøre opmærksom paa, hvad jeg nærmere skal dokumentere, at denne Stiftelse ogsaa deri har noget Eiendommeligt, at Fundatsen stiller Bestyrelsen mere uafhængig og i flere Retninger giver den en meget større Myndighed, end Tilfældet er ved de fleste andre Stiftelser. Med Hensyn til det Spørgsmaal, hvorvidt Justitsministeriets Tilsynsmyndighed med denne Stiftelse strækker sig, skal jeg først tillade mig at minde om, at der — jeg beder den høitærede Formand om Tilladelse til at oplæse disse Ord — udtrykkelig staar i Fundatsen: „Derfor Stiftelsens Bestyrelse iøvrigt til nogen Tid skulde gjøre væsentlige Brud paa Fundatsens Bestemmelser, skal Justitsministeriet eller den Autoritet, der maatte træde i sammes Sted, have Myndighed til, naar Sligt kommer til dets Kundskab, at hævde Fundatsens Bestemmelser, i fornødent Fald ved Spøgsmaal mod Bestyrelsen, og Omkostningerne herved skulle udredes skadesløst af Stiftelsens Midler. Men iøvrigt er det mit Ønske og Villie, at Stiftelsen altid skal betragtes som en privat og ikke som en offentlig Stiftelse, og at Regjeringsautoriteternes Virksomhed med Hensyn til den derfor skal indskrænke sig til et Overtilsyn, uden at Indblanding i den egentlige Bestyrelse fra det Offentliges Side skal kunne finde Sted i andre Tilfælde, end hvor der foreligger Grund til at antage, at Bestyrelsen har gjort sig skyldig i væsentlige Brud paa Fundatsen eller i mislig Omgang med Stiftelsens Midler“. Det vil heraf ses, at Stifterinden udtrykkelig siger, at det Offentlige ikke skal blande sig i Stiftelsens Bestyrelse, undtagen i Tilfælde, at der er Grund til at antage, at Bestyrelsen har gjort sig skyldig enten i væsentlige Brud paa Fundatsen eller i mislig Omgang med Stiftelsens Midler. Ellers er det Stifterindens Mening, at Bestyrelsen frit skal administrere Stiftelsen, og at Justitsministeriet saa vel som det Offentlige overhovedet ikke har at indblande sig i det Spørgsmaal, om Bestyrelsen paa dette sit Omraade træffer mere eller mindre hensigtsmæssige Foranstaltninger. Det er en Selvfølge, at den offentlige Mening, gennem Pressen eller paa hvilken som helst anden Maade har Lov til i den Henseende at udøve sit Tryk paa Bestyrelsen, men det er ligesaa klart, at det ikke er Stifterindens Mening, at Justitsministeriet skulde kunne skræbe ind i den Anledning, idet Grændsen for dets Myndighed til at skræbe ind bestemt er afstukket af Stifterinden ved den Bestemmelse, at en saadan Indskriben er betinget af, at Bestyrelsen har gjort sig skyldig enten i væsent-